

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 44 (2616). ЧЕТВЕР, 12 КВІТНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Рух, який випереджає час ДО 50-РІЧЧЯ ПРИЙНЯТТЯ ПЕРШОГО П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ

Сьогодні минає 60 років з дня першої «Комуністичної суботи» — великого почину, який поклав початок боротьби трудящих нашої країни за комуністичне ставлення до праці. Володимир Ілліч Ленін в комуністичних суботниках побачив величезну і нездоланну силу нової, розкріпаченої людини, людини — будівника свого власного щастя, її красу і волю до перемоги нового суспільного ладу. Про перші комуністичні суботники він пише в своїй праці «Великий почин», що вийшла в світ у травні 1919 року. Тоді «Правда» розповіла про великий героїзм робітників Московсько-Казанської залізниці: «В суботу, 10 травня, о шостій годині вечора, як солдати, з'явилися комуністи і співчуваючі їм робітники, вишикувалися в ряди і без метушливості розведені майстрами на місця». Мова йде про 205 трудівників головних московських паровозних майстерень, депо станції Москва-Сортивальна, вагонного відділу, вагонних майстерень «Перово». Вони відпрацювали 1014 людино-годин. Протягом цього часу були проведені складні біжучі ремонти і ремонти 4 паровозів [Закінчення на 2-й стор.].

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

7000 КАРБОВАНЦІВ

На таку суму випустить продукції в день суботника Кіровоградська райсельгосптехніка. Так вирішили загальні збори робітників. 21 квітня ремонтники полагодили 65 електродвигунів, 4 коробки передач для тракторів, два ведучих мости, чотири паливні насоси трактора Т-150. Працівники транспортних загонів райсельгосптехніки перевезуть на колгоспні поля дві тисячі тонн добрив, понад сто п'ятдесят тонн тунців.

Цього дня значно зростає продуктивність праці комсомольців та молоді. Наприклад, слюсар Валерій Шведченко виконав робіт на сто карбованців, шофер Анатолій Сергієнко перевезе в колгоспи дванадцять тонн мінеральних добрив.

В. УХНАЛЬ.
Кіровоградський район.

Бригада токарів механічного цеху Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту, де групкомсоргом Лідія Балицька, виконує змінні завдання на 120—130 процентів. У день комуністичного суботника вони працюватимуть на робочих місцях з найвищою продуктивністю праці.

На знімку: Лідія БАЛИЦЬКА.
Фото Л. МИРГОРОДСЬКОЇ.

У КОСМОСІ — МІЖНАРОДНИЙ ЕКІПАЖ

10 квітня 1979 року в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз-33».

Космічний корабель пілотове міжнародний екіпаж: командир корабля Двічі Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР Микола Рукавишников і космонавт-дослідник, громадянин Народної Республіки Болгарії Георгій Іванов.

Програмою польоту передбачається стиккування корабля «Союз-33» з орбітальним комплексом «Салют-6» — «Союз-32» і проведення спільних досліджень та експериментів з космонавтами Ляховим і Рюміним, які працюють на навколосупутничій орбіті з 25 лютого 1979 року.

Політ корабля «Союз-33» є продовженням досліджень космічного простору в мирних цілях, які проводяться соціалістичними країнами за програмою співробітництва «Інтеркосмос».

(ТАРС).

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР постановила перенести день відпочинку з суботи 28 квітня на понеділок 30 квітня 1979 р.

Вічно живе джерело

10 квітня відбулася VI обласна звітно-виборна конференція Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. З доповіддю на ній виступила голова правління обласної організації Товариства Є. М. Чабаненко.

Нині в області функціонують 2019 первинних організацій, які об'єднують 325 тисяч членів Товариства. Вітлюючи в житті лєнінські ідеї монументальної пропаганди та здійснюючи рішення партії з ідеологічних питань, обласна організація Товариства бере діяльну участь у впорядкуванні історичних місць, увічненню пам'яті видатних партійних і державних діячів, неситих борців за встановлення, утвердження і зміцнення Радянської влади та Героїв Великої Вітчизняної війни.

За звітний період в області було встановлено і впорядковано 126 пам'яток і пам'ятних знаків, для чого правління обласної організації Товариства в порядку довільної участі виділило 130 тисяч карбованців.

Конференція, однак, не переоцінювала здобутого і вказувала також на недоліки, упущення в роботі Товариства, порушувала ряд актуальних питань. Зокрема, делегат конференції, секретар обкому ЛКСМУ В. В. Мальцев поділився думками про написання історії обласної комсомольської організації, створення обласного музею комсомольської слави, він говорив також про необхідність активізації роботи краєзнавчих музеїв і лєнінських кімнат, які працюють на громадських засадах при загальноосвітніх, середніх спеціальних і вищих навчальних закладах.

У роботі конференції взяли участь і виступили — завідувач відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко, на чальник відділу пропаганди правління Республіканського товариства охорони пам'яток історії та культури С. І. Кобеляцький.

Конференція прийняла відповідну постанову.

Відбувся пленум новообраного правління обласної організації Товариства Головою правління обласної організації Товариства обрано Є. М. Чабаненко, заступниками — Г. П. Медведєву та А. А. Губенку, відповідальним секретарем — В. К. Зінченка.

УРОЖАЙ-79

Студентська вахта

Минає шістдесят річниця з дня виходу в світ праці В. І. Леніна «Великий почин». Студенти Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування вирішили відзначити цю подію ударною прецею безпосередньо на виробництві — на заводі «Червона зірка». Завод одержав почесне замовлення хліборобів на виготовлення сіялок, виконання якого дасть змогу успішно провести сіябу нинішнього року.

«Сівбі-79 — ударний труд молоді, що вчиться!», — такий девіз майбутніх інженерів. У резолюції зборів комсомольського активу інституту записано: «Ми, внуки великого вождя, прагнемо зробити свій внесок у розвиток великого почину, показати зразки справжньої комуністичної праці. Ми звертаємося до всіх комсомольців і молоді із закликом підтримати нашу ініціативу, відпрацювати місяць на виробництві з найвищою продуктивністю праці».

Ударний комсомольський місяць молодих машинобудівників почався. У комітет комсомолу навчального закладу вже надходять хороші вісті із студентських трудових поїздок. Добре показали себе за токарними верстатами І. Злидніков та М. Козаков. Не відстають від кадрських робітників Ю. Кизим, який після занять працює електромонтажником, і Т. Олійник — майбутній інженер, а нині електрозварник.

Завтра на Кіровоградщині зазвонить красним словом традиційний обласний День поезії. Високою напругою трудових буднів, крильними обріями радянського сьогодення виповнені поетичні рядки наших поетів.

Сьогодні своїми творчими доробками вони звітують на сторінках «Молодого комуніста».

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

КВІТНЕВИЙ ГРОНОСЛОВ

Костянтин ЛЕСЬЄВ

Коли думки—зів'ялі чорні трави,
А не барясті луки запашні,
Не клич на допомогу гру уяви:
Нешире слово вродиться й лукаве
Та й закружля в словесній бистрині.
І вже його не вирвеш з бодоверті,
Затягне вглиб, в намол, на дно
слизьке...
Пиши, що серцю миле і близьке,
Співай життя, нестримне і дзвінке.
Правдиве слово неплідне смерті.
с. Солгутове,
Гайворонський район.

Владимир ЛАВРОВ

Я, горсть землі в ладони захватив,
По черной борозде к весне иду.
Как первый раз, мне хочется пройти
Знакомым полем в нынешнем году.
Еще лежит в ложбине черный снег
А жаворонка песня все звончей.
Спешит куда-то, обгоняя всех,
Хрустально-чистый голубой ручей.
Ну где, скажите, так полна душа?
Где сердцу краше, где ему милей!
Моя Отчизна вечно хороша.
Нет в мире лучше Родины моей!
г. Светловодск.

Микола ЗОЛОТАРЕНКО

Добросій

Добро посій — і жни добро.
Відаєш сторицю Робота.
Вона як вічності ядро.
Бо проростає в зерні Шелеста.
Несп. як прапоро. День Труда.
Хай родить в полі вічний колос.
В ній сила наша молода
І мирних весел віщий голос.
Добро посій — і жни Добро.
Яка є вища нагорода!
Коли в душі твоїй тепло
І доброти весняна врода.

с. Г-Требинівка
Устинівський район.

Георгій ШЕВЧЕНКО

Благословіть мене, мамо.
Не треба сліз,
Бо ж для того мене і призвано,
щоб чиясь знахобніла злість
не глумилася над Вітчизною.
Щоб, коли приналяже ніч
на кордон, де мені стояти,
не ввірвалися лихі вогні
до цієї білої хати.
Хай же квітнуть у ній рушники,
хай дзвенять у ній келехів дзвони.
Чом до Вашої, мамо, щожки
притулилось тяжке безсоння?
Мирний полудень б'є крилом,
сонце стало таким високим.
Еже на мене чекає з рюкзакком
мій солдатський крутий неспокій.
Зрозуміло все й просто тут:
це сбоз'язок необхідний.
Чоловіки на те й ростуть,
щоб грудьми зупиняти війни.
Кіровоградський район.

Антоніна КОРИНЬ

Хліб-сіль

Я люблю і руські лани,
і гаряче сусвіття люпину,
і вишневий твій цвіт провесни,
нароюка моя Україно.
Я люблю роботящий твій день,
Ніч південну, рахманну, чудову,
земляків своїх, щирих людей,
і ласкаво-зажурену мову.
Степівчанки засмаглу красу
помережену сонцем долини.
Першу пісню тобі я несу,
хліборобська моя Україно!

Анатолій КУЙБІДА

Бики

Грузовики летіли на вітрах.
Бики ж змаринку песли
на рогах.

Песов минулий і повий віки,
з грузовиками стрілися бики.
Здала сигналним грузовик
і гречню стогорилися бики.
В ту мить вони й погонич
їх старий
сиріймаліся, як пам'ятник
живий.

І повоєнний згадувався рік,
що вогняною сіллю руки пік
і вдовам, і повернутим батькам.
За подвиг той завдячно
й бикам.
Бо і вони крізь голод, як і ми,
тигнулися упертими грудьми,
коли згинула і здавала стало,
на що дзеркалку чисту
магістраль.

м. Знам'янка.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

Вічний мотив

Іде така непосида, дівчишко,
а в небесних, як плеса, очах,
в тих лукавих жіночих очисках,
грає племіння причаєних чар.
Ну а він біля неї впадає
пазічем в ореолі пера.
Кожен погляд її переймає,
кожній примісі її потура.
Обнялись, перемовляли, стали.
Крона літа над ними гуде.
Скільки літ ця безсмертна
вистава

у театрі планети іде?
Для землі, що металом
запекла,
то єдиний рятуюнок від згуб.
Бо життя такі рай, а не пекло,
доки тягнуться губи до губ!

Наум ДОБРІН

Ода

«Червоній зірці»

Не раз я бачив
як в степу широкім
Пливали твої машини
по ріллі.
І наливалися
пшеничний соком,
І тепло пахло
хлібом на столі.
Шепоче гречка,
всі у білім цвіті,
І льон синій,
мов озера вранці,
Стоять хліба — найбільше
диво в світі.
У них частинка
і твоєї праці.
Твій чесний труд —
щоб пісні були в злеті,
Щоб квітли радощі,
і сміх дзвенів,
Щоб голоду

не знали на планеті,
Звятиюю,
щоб повинилися дні.
Заводе наш,
ти — трудівничий щирий.
Твої вогні, —
як зорі угорі.
Хай будні кривляться
птахами Миру.
Сурмлять звятию
сині димарі!

м. Кіровоград.

Михайл БЕСКОКОТОВ

На Эльбрусе

Какой восторг: пляши и пой!
Мы ближе к солнцу
на вершинис.
Эфир здесь светло голубой,
А горизонт ясней и шире.
Аж дух захватывает, глянь:
С холодной высоты орлиной
Подковой — выпукла земля

І день длинней, чем
на равнине.
Как в заповеднике, живет
Ледник встречающий
не тросов.
Мы покорили мир высот
Что называется Эльбрусом.

г. Кировоград.

Роман ПОПОВИЧ

А ріка тече...

А ріка тече неспинно,
Убуває по правині.
І пливе, пливе наш човен,
Повен мрій, любови повен,
Дні-кранчини висихають.
Є життя — й нараз немає:
Плещ не плещ — пішла
людина.

Тільки спомни світло-синій,
Тільки очі у тумані
Та на скропах іній ранній...
...А ріка тече-пуртує.
Що ж плавцям вона готує?
Вдаль пливе, пливе наш
човен.

Повен дум, лобони повен.
Я до обрису ступаю.
І дйду — бо я кохаю!

Рух, який випереджає час

16 загонів, розвантажено і
навантажено 9,3 тисячі пу-
дів матеріалів і пристосу-
вань для ремонту доріг.
Загальна вартість робіт по
оплаті, виконаних заліз-
ничниками становила 5 ти-
сяч карбованців. Інтенсив-
ність праці була у 2 рази
вища від звичайного се-
реднього показника.
У повідомленні «Прав-
ди» відзначалось велике
патріотичне піднесення
робітників. Коли без лій-
ки й суперечок робітники,
контрники, управлінці,
охопивши сорокапудовий
бандан колеса для пас-
ажирського паровоза, по-
рекочували його на місце,
як працюючі мурашки,
на серці народжувалось
гаряче почуття радості від
колективної праці, і міц-
ніла віра в непохитність
перемоги робітничого
класу.

Приклад залізничників
Москви був запалюючим і
став початком великого
руху за високу продук-
тивність праці на тран-
спорті, в промисловості, в
сільському господарстві.
«Перший комуністичний
суботник, влаштований 10
травня 1919 року заліз-
ничниками — робітниками
Московсько-Казанської за-
лізничі в Москві, — писав
Володимир Ілліч, — має
більше історичне значен-
ня, ніж будь-яка перемога
Гінденбурга або Фоша і
англійців в імперіалістич-
ній війні 1914—1918 ро-
ків».

ПЕРША П'ЯТИРІЧКА І ПЕРШИЙ ДОГОВІР ПРО СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ

За директивами XV з'їз-
ду ВКП(б) молода Радян-
ська держава почала роз-
робку першого п'ятиріч-
ного плану. Це була подія
великого історичного зна-
чення. Весь народ вклю-
чився в цю важливу для
розвитку економічного
фундаменту соціалізму

[Закінчення.
Початок на 1-й стор.]

роботу. 29 квітня 1929 ро-
ку XVI партійна конфе-
ренція схвалила перший
п'ятирічний план і прийня-

ки змагання і внесено за-
роблені в цей день кошти
до фонду індустріалізації
країни.

ла звернення «До всіх ро-
бітників і трудящих селян
Радянського Союзу». В
ньому підкреслювалось,
що рішення партії про
трудова змагання, прий-
няте ще на IX з'їзді пар-
тії, ідею якого В. І. Ленін
нерозривно пов'язував зі
спробою будівництва со-
ціалізму, є «повністю своє-
часним і життєвим». У
зверненні було особливо
підкреслено, що «змаган-
ня і п'ятирічка нерозрив-
но поєднані між собою». Ленінські ідеї про цю єд-
ність лягли в основу по-
будови в СРСР розвинуто-
го соціалізму, створення
матеріально-технічної ба-
зи комунізму.

Бурхливим потоким

Струмочок змагання за
комуністичне ставлення до
праці, що виникло в тяж-
кі роки розрухи і відрод-
ження народного госпо-
дарства, дійшов до наших
днів великим бурхливим
потоким широкого руху
трудящих за побудову ко-
муністичного суспільства.
Великий почин москов-
ських робітників швидко
ширився по всій країні.
Після прийняття першого
п'ятирічного плану роз-
горнулось змагання удар-
них бригад, ініціаторами
створення яких були ко-
муністи й комсомольці
ленінградських, москов-
ських підприємств, а та-
кож Донбасу, Уралу та
Сибіру. Величезну органі-
зуючу роль в розгортанні
масового соціалістичного
змагання мала історична
стаття В. І. Леніна в «Прав-
де» від 20 січня 1920 року
«Як організувати змаган-
ня». 1929 року в багатьох
містах країни колективи
окремих підприємств зма-
гались за дострокове за-
вершення п'ятирічного
плану, приймали зустрічні
плани, проводили огляди
ударних бригад. Весь цей
рух був спрямований на
значне підвищення про-
дуктивності праці. 6 серп-
ня 1929 року з ініціативи
ленінградських робітників
у країні був проведений
День індустріалізації. Бу-
ло підбито перші підсум-

КІРОВОГРАДСЬКА — В ЄДИНОМУ СТРОЮ

Для Кіровоградщини
лише 1920 рік став роком
відродження економіки.
Територія нинішньої об-
ласті була відвойована у
вересні 1919 року в жор-
стокій боротьбі проти іно-
земної інтервенції і вну-
трішньої контрреволюції.
1-го травня 1920 року бу-
ли організовані перші ко-
муністичні суботники в
містах Єлисаветграді,
Олександрії, Новоукраїні,
Ганніській волості,
селах Грузькому, Федорів-
ці та багатьох інших. На-
приклад, в першотравне-
вому суботнику взяли
участь близько 2 тисяч
жителів Грузького. О сьо-
мій годині ранку площа
села була заповнена ро-
бітниками і селянами. З
червоними прапорами і
піснями вони ремонтували
мости, засіали ділянки
червоноармійських сімей,
орали шкільні городи та
виконували інші роботи.

Суботники дозволили
відродити і вже в кінці
1921 року пустити в дію в
місті Єлисаветграді 40
промислових підприємств,
в тому числі 7 металооб-
робних, швейну, взуттєву і
тютюнову фабрики, два
цукрових заводи, електро-
станцію, водопровід тощо.
1929 року у відповідь на
звернення XVI партійної
конференції були створе-
ні ударні бригади, які не-
забаром звітували окруж-
ному з'їздові ударних
бригад. Відмічалось, на-
приклад, що на заводі
«Червона зірка» лише за
липень — вересень 1929
року 599 ударників зeko-
номили 20,5 тисячі годин
робочого часу. Це свідчи-
ло про значне підвищен-
ня продуктивності праці
червоноармійців.

Нині Кіровоградщина —
одна з розвинутих област-
ей Української РСР, єди-
ного народногосподар-
ського комплексу Радян-
ського Союзу.

І. ОСТРОУХОВ,
Л. ФІЛЬШТЕЙН,
кандидати наук, до-
центи, члени науково-
методичної ради об-
ласної організації то-
вариства «Знання».

ФОТО- КОН- КУРС «МК» «МОЄ РІДНЕ МІСТО»

Кірово-
град.
Вид
на
вулицю
К. Маркса
Фото
А. Будупать-
єва.

З ПОШТИ ВІДДІЛУ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

ТРУДОВА ОЛІМПІАДА

Нещодавно в Олександрії відбулася шоста об-
ласна олімпіада з трудо-
вого навчання школярів.
У ній взяли участь коман-
ди усіх районів області та
міст Кіровограда, Знам'я-
ки, Олександрії, Світло-
водська.

Семи-і восьмикласники
змагались у майстерності
обробки дерева і металу,
демонстрували свої навич-
ки у швейній справі та
кулінарії.

Найсильнішими були уч-
ні кіровоградської деся-
тирічки № 17 Валя Саула,
Сашко Крутько та учень
Володимирівської серед-
ньої школи Сергій Смуг-
лий.

У командному заліку
перше місце завоювала
середня школа № 17 м. Кі-
ровограда, друге — зна-
м'янська школярі, третє
сходивка дісталася ново-
українцям.

Переможці олімпіади
нагороджені грамотами
обласного відділу народ-
ної освіти та цінними по-
дарунками.

В. ХОРУНЖИЙ,
викладач Олександрій-
ського педагогіч-
ного училища, член
журі олімпіади.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ШКІЛЬНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Днями відбулися звітно-виборні комсомольські збори
у дев'ятому «Б» класі кіровоградської десятирічки
№ 30. У принциповій розмові про вдачі і прораханки,
про навчання, про те, як зробити життя класу насиче-
ним і цікавим виступили майже всі комсомольці. І при-
йшли до висновку, що успіх залежить від того, наскільки
дружним, згуртованим буде колектив класу.

Тому питання

„ТВІЙ КЛАС, ЯКИЙ ВІН?“

хвилювало дев'ятикласників найбільше. Ось що з цього
приводу сказали комсомольці класу Микола Петренко,
Віктор Непоменко, Тетяна Завадій.

Микола ПЕТРЕНКО:

— Клас, як колектив,
очевидно починається з
дисципліни. Адже вона —
запорука успіху в усьому:
навчанні, праці, відпочин-
ку. У нас, на жаль, з цим
поки що не все гаразд.
Геннадій Гайворонський,
Сергій Василенко, Валерій
Головко, Світлана Петре-
ренко, наприклад, часто
без поважних причин про-
пускають уроки, а на за-
пяттях не можуть похва-
литися поведінкою інших. У
чому справа?

Одна з причин цього, га-
даю, у тому, що комсо-
мольська організація класу
ще мало уваги приді-
ляє питанням дисципліни
учнів.

Віктор НЕПОМЕНКО:

— Навчання — один із
різновидів праці, причому
не найлегший і досить
своєрідний. Але всі чо-
мусь у школі звикли до
того, що трійка — оцінка
дев'ятого «Б». У цьому є
гірка правда. Добрий де-

сяток учнів вчиться лише
на трійки, п'ятеро мають
по одній — дві трійки.
Прикро, але і я потрапив
до гурту останніх.
Що ж робити? Ні. Просто де-
якось не дослухав, недо-
вчив, пропустив...

Тетяна ЗАВАДІЙ:

— Довго пам'ятатиму
епізод із життя класу. Не
так давно був суботник.
Більшість працювали, що
називається, від душі. А
деякі від безділля колуна-
ли землю червонками. Чо-
му? Запитуєш їх, а у від-
повідь чуєш: «Не хочу».
Це сьогодні, коли вони
не школярі. А завтра?
«Не хочу» допомогти ба-
там, «не хочу» йти на ро-
боту, «не хочу»... Чому?
З них не знає, не зана-
люється, що до майбут-
нього — один крок?
Зробивши цей крок — і ти
уже в завтрашньому дні,
де все не так, як у школі.
До тебе ставитимуться
інакше, а дівки і п'ятірки
розставлятиме саме життя.

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

КВІТНЕВИЙ ГРОНОСЛОВ

Вячеслав СОКУРЕНКО

Пам'ять

Невже все те відшлюсь,
вдвоєно?
Переспівалося, бодем
перейшло?
Відплакалося, в серці
відшлюсь?
Спіткається: було, чи не було.
О ні! Було! І хата серед м'яти.
І стежка на подвір'ї —
шпоршем.
І наша рідна мати біля хати
І світо на сімох з піснем
борщем.
І сила зросту. І надії небо.
І батька затуманене чоло.
Та віра в тебе. Світло віра
в тебе.
Я слізно пам'ятаю — все було.

Натомість в серці паленіє
певдів.
Жагуча певдів, брате, по тобі.
Глибокий крик моголи просто
песа.
Жорстокість долі. Віконний
біло...
м. Світловодськ.

Віктор ГАНОЦЬКИЙ

Сонет чекання

Усе життя наповнене чеканням
Народження дитини і думок,
Від друга ждеш обіцяний
дзвінок,
Ясного дня — задовога
до світання.
Я жду завжди свою дорогу
ранню —
Уже в кишені шелестить
квиток,
Уже і поїзд подає гудок,
Неначе ставить крзлку
над прощанням.
Десь там, на веснянім
пероні, —
Чийсь слова, чийсь вуста солоні.
Як важко час свій набирає біг?
Та вже крізь відстані розлуки
Пливуть навстріч, мов крила,
руки
Тривога і радість нових,
м. Кіровоград.

Анна БРАГИНСКАЯ

Напоминание
об апреле

Я с сердцем ни разу до мая
не дошли,
а в прожитой жизни лишь
сотый апрель есть.
В. В. МАЙКОВСКИЙ.

(«Облако в штанах»).

Когда он стоял открыл рукой
беззрячей
и застрелен последний свой
апрель,
тот май еще по-прежнему
маячил
или топтался у чужих дисней?
Он шел сго, и флейту отнимая
от губ, он шл разрывы
Октября.
Но высохла гортань от жадной
мая,
как высушают целые моря.
Неоправданная дата
под портретом,
был свежим след — былшем
позаросло,
но почему мне всякий раз
про это
кричит весна, застигнула
врасплох?

пгт Александровка.

Виктор ТРУСОВ

Продолжение

Показалось вдруг, что я
не вижу,
(Я не ждал — нагрянула беда),
И разливом белопенных вишен
Сердцу не хмельно уж никогда.
Нет же, нет! С подобным
согласиться

Не могу! Я распахнул окно.
За окном — весна, весна
резвится,
Шепчет властно: «Нам
вершить одно.
Видишь, я живу и торжествую,
Поднимая алый стяг зари.
На моих ветвях, росу целую,
Песни дарят людям соловьи.
Мы с тобой опять в дорогу
вышли.
Нам дружить и дружбой
дорожить...»
За окном моим пылают вишни,
В сердце — радость. Значит —
это жизнь.
г. Світловодськ.

Лідія ЧОРНА.

День, як день

День, як день, воскресас, скресас грозою,
Де чотири дороги в розриві ідуть.
Ти — не лебідь, не зрипеш в безкраї зі мною,
Урокую відкривеш замряну путь.
Будеш з сонцем на службі, на варті почесній,
І шениця поклониться низько тобі,
Златозерном голеться із поля безмежно,
На токи, де сіванки стоять голубі.
День, як день. Голуба прохолода.
І чотири дороги — в полоні дощів.
Зупинись, подивись: весняне погода.
Плеце море зелене крилатих стейв.
с. Федірки
Світловодського району.

КНИГА—НЕ РОЗКІШ

Огляд пошти
відділу пропаганди

«Живемо ми в селі Ві-
ніні Гайворонського району.
Є у нас і новий клуб, і
культураціони, і бібліо-
тека. Бібліотекарою гра-
цює Н. В. Ковпак. Порядки
вона завела суворі. До ста-
ла навіть наближати
заборонено... Спитаєш кни-
гу, у відповідь чуєш зде-
більшого, що такої не-
має...»

Робочий день бібліоте-
карки починає о дванадцяті.
Іноді о пів на другу.
О шості вечора бібліотека
закрита. Звісно, що після
закриття трудовою дня
ми потрапити до неї не
можемо. Виходить, книга в
нашому селі — розкіш...»

Такого листа від імені
молоді села написали до
редакції «Л. Годованець,
Г. Олійник, А. Годованець».

Про недовільну робо-
ту бібліотеки повідомила
молодь села Шевченків-
ського Кіровоградського райо-
ну. Тут навіть розпорядку
роботи не догадалися ви-
значити. А навіщо, коли
двері бібліотеки майже
завжди на замку? Шкалю-
ючи виходи, читачі приби-
дають до бібліотекарки Т. І.
Вороши додому, а як
пиймуть автори листа, від
того «одні неприємності».

Два подібних випадки в
різних районах. Про що
вони свідчать? Насампе-
ред про слабку турботу
комітету комсомолу про
домашню молоді. А вже
конфлікт із бібліотекар-
кою сито місцевий і його
не так уже й важко улад-
вати, навіть силами комі-
тету комсомолу, колгоспу,
а райкому — то й поготи.

Молодь селища Олек-
сандрівки прислала до ре-
дакції кілька листів, у
яких скаржилися на пога-
ту роботу Будинку куль-
тури, заводського клубу.
Ми направили копію од-
ної зі скарг завідувачу
районним відділом культу-
ри А. В. Москаленку. Ось
що він нам відповів:

«Районний Будинок куль-
тури експлуатується три-
валлий час. Зал для гляда-
чів, кімнати для проведен-
ня репетицій, гардеробна
та інші приміщення були в
аварійному стані, і в бе-
резні 1978 року згідно з
рішенням відповідної ко-
місії райвиконкому їх спи-
сали з балансу».

З 22 грудня 1978 року і
до тепер приміщення Бу-
динку культури не опа-

люється: вийшли з ладу ко-
тел і підземні комунікації,
ремонт їх неможливий —
теплотраса знаходиться
безпосередньо на буди-
вельному майданчику но-
вого РБК, який запланова-
но ввести в дію цього
року».

Заняття самодіяльного
народного хору «Тясмин»
та гуртків проводяться по-
ки що в клубі цукрозаво-
ду. Там же й — танці...»

Районний відділ куль-
тури з 15 березня плану-
вав організувати вечір
відпочинку в старому залі
РБК, який мали до цього
часу відремонтувати. Чи
дотрималися культурмісії
свого слова, в цьому ви-
падку — треба було б по-
цікавитися райкомом ко-
мосолу, який, на жаль,
зайняв у цій історії пози-
цію неутрачання.

Коллективну скаргу на
роботу Будинку культури
написала молодь Ново-
олександрівки Долішнього
району. Взявши в Бу-
динку культури темпери-
ра така ж, як і на вулиці,
бібліотека не працює.

Копію листа ми направи-
ли Долішньому райкому
комсомолу з проханням
розібратися у ситуації.
Відповіді поки що не отри-
мали. Очевидно, райкомів-
ці чекають тепла, коли
проблема опалення відпа-
де сама собою...

У всіх згаданих листах
червоною ниткою прохо-
дить думка — допоможіть
нам організувати дозвілля,
створити для цього умови.
Молоді, енергійні юнаки і
дівчата безпорадно опу-
скають руки при перших же
неудачах, чекають, що
хтось «всемогутній» чи
«всевладний» допоможе
їм налагодити роботу бі-
бліотек, будинків культури,
організує відпочинок. І
отой «всемогутній» — в
даному випадку райком
комсомолу — скромило про-
мовчує замість того, щоб
організувати молоді на
боротьбу з недоліками в
організації дозвілля. От і
вийшло, що декому з мо-
лоді не вистачило сміли-
вості навіть поставити під
листом підпис, тобто від-
крито виступити проти не-
порядку.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Коли огляд листів було підготовлено
до друку, від голови виконкому Миколаївської обласної
Рад народних депутатів (прізвища не називаю)
надійшов лист. У ньому повідомлялося, що в селі Ше-
вченківському клубу взагалі не існує, «стоять лише стіни, бо
покинуто знято, а робота проводиться лише в бібліотеці,
яку перенесено в приміщення школи».

Констатуючий лист нас здивував. Але не задоволь-
нив. Питання залишається відкритим.

Дитячий хор «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів — десять років. За цей час
колектив дав перед трудящими області 200 концертів, а його репертуар складається майже з трьохсот пі-
сенних творів.
Велика заслуга в успіху юних музикантів належить їх керівникові Миколі Павловичу МАКОДІ.

«Початий комсомольця-
ми заводу «Червона зоря»
патріотичний рух перетво-
рилася у велику демон-
страцію відданості тру-
дяться нашої області Кому-
ністичній партії, Радян-
ському уряду, доблесній
Червоній Армії, — пові-
домляла в номері за 29 лю-
того 1944 року обласна га-
зета «Кіровоградська пра-
ва». — Трудаці Олександр-
івського району вже зі-
брали і здали в Державний
банк 2 млн. 672 тис. карбо-
ванців. Знам'янського —
2 млн. 41 тис. Новопара-
вського району — 1 млн. 708
тис. м. Кіровограда — 657
тис. Усього на рахунок
Держбанку на 29 лютого
надійшло 8 мільйонів 394
тисячі карбованців. Збір
коштів триває».

Загалом упродовж трьох
місяців, що минули після
визволення Кіровограда і
частини районів області,
до фонду Червоної Армії
надійшло понад 43 мільй-
они карбованців.

Комсомольці-ініціатори,
трудящі обласного військо-
ного краю з честю виконали
свій патріотичний обов'яз-
ок — танкову колону «Ки-
ровоградський комсомоль-
ць» було в короткий строк
побудовано. Перед

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

нами промовистий лист із
фронту такого змісту:

«Дорогі земляки-кірово-
градці! У нашу частину прибули
бойові Т-34 з танкової ко-
лоні «Кіровоградський
комсомолец», яку ви по-
будували на свої кошти.
Добрі машини! Та й майні
танкісти такі, що не со-
ромило за них. Наші бойові
успіхи відзначено двома
подіями Верховного Го-
ловкомандуючого. Баг-
рогідно орденами Радян-
ського Союзу».

Від усіх танкістів нашої
частини передаємо всім
вам бойовий привіт і сер-
дечну подяку. Будьте пев-
ні, що машини з танкової
колоні «Кіровоградський
комсомолец» — у нашіх
руках. Вони допомо-
жуть наблизити час повно-
го розгрому німецького
фашизму».

З принамі: Майор По-
дусов Я. В. Польова пошта
02941».

Під провозом партійних,
з участю комсомольських
організацій, кильнісний
слад яких дедалі зростає,
трудящі краю дружно, з
випадковим ентузіазмом
приступили до відбудови
промислових підприємств,
залишених і комуналь-
ного господарства. Бойо-
вою програмою дій тоді бу-
ла поставлена Радянському
СРСР і ЦК ВКП(б) від 21
серпня 1943 року «Про не-
відкладні заходи по відбу-
дові господарства в райо-
нах, визволених від ні-
мецької окупації».

На відновлення проми-
слового потенціалу області
Радянський уряд, неза-
важаючи на величезні фрон-
тові потреби, виділяв знач-
ні кошти і матеріальні ре-

сурси. У відродженні бага-
тох підприємств машино-
будування та інших про-
філів брали участь трудові
колективи Уралу і Серед-
ньої Азії, Поволжя і За-
кавказзя. Вони надсилали
сюди техніку, устаткування,
допомагали спеціалі-
стами.

І тут, на передньому
краї відбудовних робіт, пе-
ребували комсомольці, які
пристрасним словом і зви-
тяжними ділами вели за
собою неспівомову молоді.

Руйни, купи каменів, це-
менту та поштованих ме-
талоконструкцій залишили
після себе фашистські
варвари на території за-
воду «Червона зоря». Най-
більше зруйнували гітле-
ріцькі ковальський цех. Та
незабаром завдяки зусил-
лям комуністів, комсо-
мольців цей виробничий
підрозділ уже зиконував
військові замовлення. Почав
працювати ваграночний
відділ ливарного цеху.

Ось коротке повідомлен-
ня, що відтворює атмосфе-
ру, в якій проходили від-
будовні роботи на цьому
підприємстві: «16 квітня
1944 року, в день відпочин-
ку, 350 чоловік комсомоль-
ців і неспівомової молоді
міста очистили від руїн
корпуси заводу «Червона
зоря». Серед них — моло-
ді робітники-червонозорів-
ці, студенти, школярі...»

Під кінець робочого дня
неподалік зруйнованих
корпусів вирости високі
кадрати згуртованої синде-
моти цілї. Зібрано багато
металу та інструментів,
що були під руїнами («Ки-
ровоградська правда» за
23 квітня 1944 року).
Комсомольці Кірово-Ун-

райського паровозного де-
по влітку 1944 року вирі-
шили в позаурочний час
випустити з промислового
ремонтного паровозного
депо. Усі 17 ремонтни-
ків за 48 годин успішно
справилися з поставленим
перед собою завданням, а
зароблені кошти в сумі
3 тисяч карбованців внесли
до фонду допомоги
сім'ям фронтівців.

За успішне просування
військових ешелонів —
фронт колектив руховників
станції Знам'янка, серед
яких переважали комсо-
мольці і молодь, у травні
дівчі одержували перехід-
ний Червоний прапор Держ-
авного Комітету Оборони.

Загалом, до середини
1945 року на промислових
підприємствах і в тран-
спортних службах області
працювало 120 моло-
дітних бригад. В молоді-
тних змінах, в комсомоль-
ських паровозних екіпажі,
2 паровозних бригади,
18 паровозних стрілочних
постів, у складі яких налі-
чувалося 2,5 тисячі кра-
щих молодих виробнични-
ків.

Посиленими темпами ве-
лася відбудова Правобере-
жної котеларні — Олек-
сандрівського буровугіль-
ного басейну. На відбудові
Байданівської брикетної
фабрики комсомольці бо-
рилися за право носити
почесне звання фронтівців
бригад. На кінець травня
1944 року вони разом з
усім трудовим колективом
закінчили будівництво ме-
ханічної майстерні, відбу-
дували дробильний цех,
відремонтували і змонтува-
ли технологічне устатку-
вання сушального і пре-
сового цехів. На підприєм-
стві робилися все для того,
щоб до настання зимового
сезону здати брикетну
фабрику в постійну про-
мислову експлуатацію.

В. КРАМАРЕНКО,

(Закінчення буде).

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

КВІТНЕВИЙ ГРОНОСЛОВ

Леонід ДМИТРИШИН.

Необхідність

Перший крик у дитини нелегкий,
Та потупцели ніжки малі.
Необхідність підлоги і стелі
В необхідності поля й землі.
Наші роки — то наші вершини,
Наша праця — єдиний наш бог.
В необхідності батьківщини —
Необхідність важких перемог.
З другом вірним загоститься рана,
Дій пробудиться подих ясний.
А твоя необхідність, кохана,
В необхідності сонця й весни.
До мети йду я важко і догго,
Та упертість в душі розцвіла.
Необхідність моєї дороги
З необхідністю щастя злилась.

с. Данилово Балка
Ульяновський район.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Іронічний романс

Не до ладу, білява ладо,
Наша зустріч (як долі кпиц).
Моє стомлене серце пада,
Ніби перепел у полі.
Не жабрак у твоїх цілунків.
Вітер в коси вплітає квіти.
Як він ступає в груди луко.
Боже мій, цей проклятий вітер.
Все одно, ніби тинь у морі.
Хай минається юні звиш.
Хай минають слова і зорі.
Не минає майбутнє личи.
Надвільний весняні пастелі.
Даленій недосляним берегом.
Час пливе, мор пісок в пустелі,
І мене засипа, як дерево.

Леонід НАРОДОВИЙ

Твоя справа

Ні слова про славу,
А тільки про справу.
Таку, що прославить
Радянську державу.
Що виконати модні? —
Іх легко гнути.
А справу сьогодні
Потрібно зробити.
Зробити негайно,
Забудивши про втому,
У халбіному полі.
В цеху заводському.
Чи холоду, чи калінь,
Чи далі космічній —
Своїми руками
Зробити її значно.
Щоб кельма спінала,
Щоб слово ярило...
Зробити свою справу
Надібно, учило.
До сьомого поту
Трудимось, друже.
Щоб вкласти в роботу
Натхнення і душу.
Щоб зроблено нами
Зробилося людям.
Щоб гордість і радість
Тіснилася в грудях.
Щоб звершена справа
Звучала, як пісня.
А слава — опісля.
А слава — опісля..

УВАГА!

Завтра в приміщенні кіровоградського Будинку культури ім. Калініна відбудеться великий літературний вечір поетичного турніру, присвяченого 60-річчю ЛКСМУ, в якому візьмуть участь місцеві поети — учасники обласного Дня поезії.
Початок о 18 годині.

Макросвіт
у мікромалюнках

КОЛЕКЦІЇ

Валерій Блюменкранц з Кіровограда збирає марки на космічну тему вже десять років. Назва колекції — «Ранок космічної ери». Зараз у ній налічується більше 300 марок. Заступає на увагу поштова мініатюра Чехословаччини із зображенням космонавта, яка своєю появою піби передбачила політ Ю. О. Гагаріна. В центрі марки написано: «Людина в космосі». А наступного дня після польоту першої людини в космос у Радянському Союзі і в Чехословаччині були випущені марки, присвя-

чені цій знаменній події. Народжена новою ерою, космічна філателія стала її своєрідним літописом. Нею захоплюються філателісти усіх континентів. Коли дивилися на колекцію Блюменкранца, мимо волі згадуєш слова першого космонавта: «Космос і марка... Сусідство цих понять ще недавно було собі уявити. Але так чи інакше воно продовжується вже ціле десятиліття, і, навіть не будучи філателістом, кожен сприймає «макросвіт у мікрокартинках» як належне».

Велику увагу філателістів до цієї тематики не важко зрозуміти. Вона поєднується загальним інтересом до досягнень космонавтики, її минулого, сучасного і майбутнього.

Є в колекції Блюменкранца поштова картка із зображенням чотирьох космонавтів: Гагаріна, Поповича, Титова, Ніколаєва, на якій залишені автографи героїв освоєння космосу. Картку цю передав йому найстаріший ризький колекціонер О. О. Власенко, який разом з нашим відомим земляком Т. Гуляничим встановлював на Україні Радянську владу, брав участь у розгромі ворогів молоді Радянської республіки.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.

ТУРНІРНЕ
ТАБЛО

БОЛЕЙБОЛ. У спортивно-медицинському залі Кіровоградського медичного училища імені Мухіна п'ять днів тривали змагання з волейболу серед чоловічих команд у залі Спартакіади-79 товариства «Спартак». У першій групі колективів фізкультури місця розподілились так: перше зайняли представники обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ, друге — дільного авіапрацівників, а третє — спортсменів обкому профспілки медичних працівників. У другій групі на вищій сходинці — геологорозвідники, за ними — колектив обкому профспілок працівників автотранспорту і шосейних шляхів та харчової промисловості. Після трьох із запрограмованих дев'яти видів турнірні таблиці осягають вчителі і представники торгівлі.

Спартакіада триває. Зараз міряються силами представники настільного тенісу. БАГАТОБОРСТВО ГПО. Все більшого розмаху набирає спартакіада середніх навчальних закладів обласного центру, присвячена 60-річчю комсомолу України і VII-й Спартакіаді народів СРСР. Черговим її видом були посидинки з багатоборством комплексу ГПО. Добре провели всі змагання багатоборці колективів фізкультури машинобудівного технікуму, які здобули впевнену перемогу в командному заліку. Другими стали учні технікуму механізації сільськогосподарства, третіми — баштанського технікуму.

ШАХИ. Триває Спартакіада-79 обкому профспілок працівників автомобільного, тракторного і сільськогосподарського машинобудування. Шахісти кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів стали переможцями в командному заліку. Друге місце зайняли представники «Червоної зірки», третє — спортсмени чавуноливарного заводу обласного центру.

Поки що «примірка»

Як ми вже повідомляли, минулої неділі кіровоградська «Зірка» на своєму полі зустрічалася із селастополицькою «Атлантикою». Гра закінчилася з рахунком 1:1.

Повідомимо результати інших матчів цього туру: «Авангард» (Ровно) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 0:0; «Торпедо» (Луцьк) — «Автомобіліст» (Тирасполь) — 0:0; «Новатор» (Жданова) — «Колос» (Нікополь) — 1:2; «Шахтар» (Горлієнка) — «Металург» (Дніпродзержинськ) — 1:0; «Спартак» (Нітотир) — «Поділля» (Хмельницький) — 1:0; «Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» (Чернівці) — 0:1; «Колос» (Полтава) — «Крибас» (Кривий Ріг) — 1:1; «Фрунзенець» (Суми) — «Кристал» (Херсон) — 2:0; «СКА» (Київ) — «Говерла» (Ужгород) — 0:0; «Десна» (Чернігів) — «СКА» (Львів) — 0:0; «Дніпро» (Черкаси) — «Океан» (Керч) — 2:1.

Нині турнірна таблиця має такий вигляд:

	І	М	О
1. «Колос» (Нікополь)	3	8-2	6
2. «Крибас»	3	6-3	5
3. СКА (Львів)	3	3-1	5
4. «Суднобудівник»	3	3-1	5
5. «Поділля»	3	5-2	4
6. «Буковина»	3	2-1	4
7. «Говерла»	3	2-1	4
8. «Автомобіліст»	3	1-0	4
9. СКА (Київ)	3	1-0	4
10. «Фрунзенець»	3	4-3	3
11. «Атлантика»	3	2-2	3
12. «Океан»	3	2-2	3
13. «Кристал»	3	2-3	3
14. «Шахтар»	3	2-3	3
15. «Торпедо»	3	2-5	3
16. «Спартак»	3	1-2	3
17. «Дніпро»	3	3-4	2
18. «Авангард»	3	1-2	2
19. «Зірка»	3	1-2	2
20. «Металург»	3	2-4	1
21. «Новатор»	3	2-5	1
22. «Колос» (Полтава)	3	1-3	1
23. «Десна»	3	0-2	1
24. «Локомотив»	3	3-6	0

Сьогодні четвертий ігровий день. «Зірка» на своєму стадіоні зустрічатиметься з командою «Океан» з міста Керчі. Матч розпочнеться о 18-й годині 30 хвилин.

Напередодні чемпіонату Європи з фігурного катання «Молодий комунар» оголосив про проведення в місті Кіровограді міжнародного турніру з улюбленого виду спорту. За підсумками конкурсу переможцем став Б. Б. Кришкін.

І ось, викладач Кіровоградського сільськогосподарського машинобудівного технікуму Борис Кришкін — гість «Молодого комунара». Йому вручено спеціальний приз.

На фото В. Ковпач: Б. Б. КРИШКІН.

МОЗАЙКА

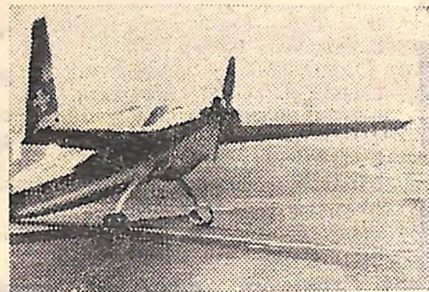
МАЛЮНКИ
МІКЕЛАНДЖЕЛО

Близько ста настінних малюнків Мікеланджело, знайдених три роки тому в підвалі флорентійської церкви Сан-Лоренцо, після складної і копіткої реставраційної роботи з'явилися перед глядачами.

Приміщення, яке служило великому італійцеві майстернею, було знайдено випадково: робітник, що займався ремонтом підлоги, знайшов люк, який привів у підвал. Його стіни були покриті малюнками пугіллям. Всього їх виявилось близько 170. В основному це архітектурні ескізи. Як стверджують спеціалісти, сто з них належать Мікеланджело, інші — його учням.

(АФН).

ЦІКАВИЙ ЛІТАК

Цікавий літак невеликих розмірів створив швейцарський інженер Руді Курт (на знімку). Двомісна машина зроблена переважно з пластику, для економії місця в ангарі і полегшення транспортування конструкція крила дозволяє прибирати їх у фюзеляж. 95-сильний двигун дозволяє розвивати швидкість до 300 кілометрів на годину і долати без посадни відстань у 1500 кілометрів. Вага літана — 280 кілограмів.

Фото КЕЙСТОН, АП—ТАРС.

«ГОЛОСИ ПРИРОДИ»

Так зветься конкурс, який щорічно проводить Британська радіофонна корпорація. Висаджують в ньому участь повніші виконавці магнітофонний запис голосу природи, що їх записали.

Пенсіонар було підбито підсумки конкурсу 1978 року. Йому доведеться прослухати тисячі голосів птахів і тварин, пісні жаб і коників і навіть «таємні звуки», що лунали з-під відлоги свинарики, які, як виявилось, наспражні еміт барсуків.

Перша премія присуджена якомусь Девісу. Він представив на конкурс два записи. Один з них був зроблений, коли Девіс знайшов у собі на кухні кухонного жука, поселив його в пляшку і опустив туди мікрофон. 8-міліметрові комахи миттєво рухалися, що нагадувало реп-чоповий музика. Інший запис зробив Девіс, коли він, стоячи в лісі, почував шум вітру в кронах, а голос самого дерева. Мікрофон, вийнятий у кінці літньої пірочки і встановлений у кінці літньої дошки деревини, записував шум, що супроводжував рух соди від кореня до гілки.

(АФН).

СВІДОК ДЖАКОБ

Такого датські поліцейські не могли пригадати: свідком у справі про пограбування норвегського зоомагазину виступав папуга.

...Поліцейський патруль підібрав на вулиці п'яного. У нього на плечі сидів красень папуга. Обоє доставили в дільницю. Людина не могла ясно відповісти на жодне запитання. І тут в справу вступив втрутився птах. Він жваво відповідав на всі протокольні запитання: ім'я? — Джакоб. Вік? — Десять років. Місце проживання? — Зоомагазин Хейста...

Виявилось, що Джакоб — один з тринадцяти птахів, викрадених кілька років тому, які коштували дві тисячі доларів. Він описав двох грабників. Як удалося Джакобу вирватися з їхніх рук, невідомо. Зрозуміло тільки, що в дільницю він потрапив з випадковим супутником.

(АФН).

НАГОРОДА ЗА ЧЕСНІСТЬ

На одній з вулиць австралійського міста Аделаїди домашній господар зазнав атак гамачка з сотнею доларів. Воно віднесло атаківку в бюро загублених речей. Незабаром знайшовся власник і забрав відданий йому. Але та пважачка сніг вилінула під ноги природи. Відмовилась від винагороди. Після довгих умовлянь, вона все-таки погодилась узяти на папері доларовий білет. Проте дозвіл на його номер внаслідок пошкодження подвійний витримав: легковий автомобіль і моторний човен.

(АФН).

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському язичку.

ВК 30337.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП.
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друку ар.

Індент 61197.

Зам. № 184.

Тираж 50 500.